

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/142/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117218506
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2117218506.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: Prima banka, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: C. J., nar. XX.X.XXXX, adresa J., J. XXX/X, o zaplatenie 3.201,90 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 28Csp/1/2017-66 zo dňa 5.4.2019 - v zamietajúcom výroku II., takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku II. a v závislom výroku III. o náhrade trov konania r u š í a v zrušenom rozsahu vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.201,90 Eur v pravidelných mesačných splátkach vo výške 200,- Eur splatných vždy do 25. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa splnením, čo i len jednej splátky stane sa splatný celý dlh.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Súd vec právne posúdil aplikáciou ust. § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1 a 2, § 708 ods. 1 a 2 zák. č. 513/1991 Zb. - Obchodný zákonník, § 1 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch... (ďalej len ZoSÚ).

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu ako ho zistil z vykonaného dokazovania, že na základe zmluvy zo dňa 7.6.2001 zriadil žalobca žalovanému bankový účet, ktorý viedol. Zmluvou o povolenom prečerpaní zo dňa 12.6.2006 uzatvorili zmluvné strany právny vzťah, ktorý je nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), subsidiárne aplikovať ustanovenia upravujúce právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keďže zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod a zároveň žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Žalovaný sa dostal do nepovoleného prečerpania v sume 3.201,90 Eur, ktorú sumu neuhradil. Súd mal z predložených listinných dôkazov preukázaný skutkový stav tvrdený žalobcom, preto uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.201,90 Eur.

4. Súd nevyhovel žalobe v celom rozsahu a to čo sa týka nároku na zaplatenie úroku vo výške 28% ročne zo sumy 3.201,90 Eur od 21.6.2017 do zaplatenia, t. j. za obdobie po zrušení účtu, a v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Argumentoval tým, že úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dojednanú dobu. Využitím práva predčasného zosplatenia úveru a

odstúpenia od zmluvy zo strany veriteľa dochádza k zmene obsahu záväzku, dlžník/spotrebiteľ stráca výhodu splátok a poskytnuté prostriedky už nemá právo užívať po dobu pôvodne dohodnutú, ale musí ich okamžite vrátiť veriteľovi, čím sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť veriteľovi namiesto úrokov z úveru, úroky z omeškania z dlžnej sumy úveru. Právo na riadny úrok z úveru má žalobca do zosplatenia istiny úveru a následne má žalobca ako veriteľ právo už iba na úrok z omeškania. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.6.2015 uzavrel, že ak v dôsledku predčasného zosplatenia úveru nastane stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. Rovnako Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012 vyhodnotil v obdobnej posudzovanej veci ako ústavne konformný taký výklad príslušných právnych predpisov v rozhodnutiach okresného a krajského súdu, v zmysle ktorého v prípade, že veriteľ pristúpi k tzv. zosplateniu úveru a odstúpeniu od zmluvy, nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru, a teda veriteľ má právo na riadne úroky z úveru len do zosplatenia úveru. Úrok z omeškania (na ktorý by mal žalobca nárok v zmysle § 517 ods. 2 OZ) súd žalobcovi nepriznal, nakoľko si ho v podanej žalobe neuplatnil.

5. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, a s poukazom na jeho sociálnu situáciu vyplývajúcu z vykonaného dokazovania (viaceré úvery a dlhy, vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu) mal súd prvej inštancie za to, že je dôvodné povoliť žalovanému splácanie dlhu v splátkach po 200,- Eur mesačne so splatnosťou do 25. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Pri uvedenej výške splátky bude dlh zo strany žalovaného uhradený žalobcovi v primeranom čase (v súdnej praxi ustálená doba 3 roky od právoplatnosti rozhodnutia), pričom na ochranu žalobcu slúži strata výhody splátok.

6. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobca bol v konaní v časti žalovanej istiny plne úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100%), s tým, že o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti tomuto rozsudku výslovne v rozsahu výroku II. podal odvolanie žalobca, pričom uplatnil odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a písm. b), že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom sa domáhal, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v celom rozsahu a zároveň, aby žalobcovi priznal aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku.

8. V prvej časti odvolania sa venoval úroku z prekročenia. Poukázal na to, že súd nesprávne právne posúdil uplatnený úrok ako úrok po zosplatení úveru, keďže žalobca si úrok uplatnil z titulu prekročenia, ktorý upravuje zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ). Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 ZoSÚ, naopak podľa § 18 ods. 1 postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa. Žalobca má za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadziieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 ZoSÚ. Následne žalobca poukázal na rozhodnutie SD EÚ vo veci C-42/15, z ktorého zdôraznil, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, časť môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Výška úrokov v nepovolenom debete na účte bola pritom upravená vo výveske úrokových sadziieb, ktoré žalobca doložil súdu ako prílohu k žalobe. Klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojím podpisom na zmluve. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/37/2018-185. Z uznesenia Krajského súdu Košice č.k. 11Co/71/2018-202 zdôraznil, že právna úprava nevylučuje, ale naopak nepriamo počíta so zahrnutím zmluvných podmienok pri zmluvách aj v iných a to i rámcových dokumentoch, pripúšťa, aby sa súčasťou písomnej úverovej zmluvy stali aj iné na trvalom nosiči zachytené náležitosti, pričom je daná možnosť určenia obsahu zmluvy aj odkazom na obchodné podmienky. Z rozsudku Krajského súdu Košice č.k. 5Co/190/2018 zdôraznil, že VOP, OP, sadzobník sú súčasťou úverovej zmluvy a klienta zavazujú aj pokiaľ ich klient nepodpísal. Z uvedeného odvolateľ vyvodil, že nie je daný dôvod na nepriznanie poplatkov a teda ani

úrokov súvisiacich s vedením platobného účtu žalovaného. Čo sa týka úroku 28% ročne, daný nárok si žalobca uplatnil z titulu prekročenia (nepovolený debet), ktorý upravuje zák. č. 129/2010 v § 2 písm. f) a § 18. Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 ZoSÚ. Naopak podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa o úrokovej sadzbe. Citoval tiež rozhodnutie Krajského súdu Košice č.k. 5Co/241/2018, aj Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Co/39/2018 s názorom, že spotrebiteľská zmluva nemusí byť vyhotovená ako jediný dokument a časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na VOP. Následne poukázal aj na § 710 a § 711 Obchodného zákonníka a na bod 3.4, 3.8, 3.12 VOP platných v danom prípade. Následne zdôraznil, že s oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj Zákon o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia podporujúce jeho názor Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/140/2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Co/39/2018, 43Co/4/2018, z ktorých zdôraznil, že poskytnutie prekročenia nie je viazané na existenciu písomnej zmluvy, čomu zodpovedá definícia „automaticky prijatého“ prečerpania. Nepovolené prečerpanie je podstatným porušením zmluvy, ktoré má za následok nielen právo banky vyžadovať úroky za prečerpanie finančných prostriedkov na účte, ale má právo aj na zrušenie takéhoto účtu. Debetný zostatok je úročený dohodnutou úrokovou sadzbou a nárok naň je viazaný na vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré tvoria prekročenie s poukazom na § 18 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom jeho výška nemôže byť obmedzená zákonnou výškou úroku z omeškania.

9. Následne odvolateľ poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Košice č.k. 5Co/190/2018, ktorý odkázal na rozhodnutie SD EÚ vo veci C-42/15, z ktorého vyvodil, že VOP/OP/SADZOBNÍK sú súčasťou úverovej zmluvy a klienta zaväzujú aj pokiaľ ich klient nepodpísal. Nie je teda daný dôvod na nepriznanie poplatkov a teda ani úrokov súvisiacich s vedením platobného účtu žalovaného. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 ZoSÚ, naopak podľa § 18 ods. 1 ZoSÚ postačuje, aby veriteľ informoval klienta na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe, pričom žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke.

10. V ďalšej časti odvolania žalobca poukázal na skutočnosť, že súd porušil jeho právo na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď v rozpore s § 151 skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené, pričom podľa tohto ustanovenia sa výslovne nepopreté tvrdenia považujú za nesporné. Súd v súlade s prejednacou zásadou civilného sporového konania je limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu a to aj v spotrebiteľských sporoch. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutia Krajského súdu Trnava sp. zn. 10Co/6/2018 a 10Co/333/2017.

11. Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zamietajúceho výroku II., včítane závislého výroku III. o náhrade trov konania, zrušiť a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP).

13. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či v zamietajúcej časti rozsudku, ktorou súd zamietol žalobou uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie úroku z predmetnej sumy vo výške 28% ročne od 21.6.2017 až do zaplatenia, rozhodnutie vychádza z ne/správneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), a či súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP). Vyhovujúca časť

rozsudku obsiahnutá vo výroku I. pritom nebola odvolaním žiadnej zo strán napadnutá, nadobudla tak právoplatnosť a nepodliehala prieskumu odvolacieho súdu.

14. Ako bolo uvedené vyššie, súd prvej inštancie podľa odôvodnenia preskúvaného rozsudku vychádzal z toho, že medzi stranami bola uzavretá zmluva (o bežnom účte) dňa 7.6.2001 a zároveň zmluva o povolenom prečerpaní zo dňa 12.6.2006, pričom uviedol, že žalovaný sa dostal do nepovoleného prečerpania v sume 3.201,90 Eur, avšak neuviedol na základe akých dôkazov k tomuto záveru dospel, ani bližšie nešpecifikoval kedy k tomu došlo, a vyhovujúcou už právoplatnou časťou rozsudku žalovanému uložil povinnosť zaplatiť túto sumu žalobcovi. Zamietnutie žaloby v časti úroku prvoinštančný súd, ako bolo uvedené vyššie, odôvodnil v podstate tým, že využitím práva predčasného zosplatnenia úveru a odstúpenia od zmluvy zo strany veriteľa dochádza k zmene obsahu záväzku, čím dlžník stráca výhodu splátok, poskytnuté prostriedky nemá právo užívať po dobu pôvodne dohodnutú, ale musí ísť okamžite vrátiť veriteľovi, čím sa dostáva do omeškania a je povinný platiť namiesto úrokov z úveru úroky z omeškania, pričom právo na riadny úrok z úveru má žalobca do zosplatnenia istiny úveru a následne už iba nárok na úrok z omeškania.

15. Žalobca si v žalobe predmetný nárok na zaplatenie istiny s úrokom uplatňoval z titulu „nepovoleného prečerpania“, v odvolaní z titulu „prekročenia“, pričom tvrdil, že účet žalovaného „zatvoril“. Napriek tomu súd prvej inštancie na vec neaplikoval hmotnoprávne ustanovenia ZoSÚ pojednávajúce o úvere vo forme prekročenia § 1 ods. 5, § 2 písm. f), ani § 18, ale ani ust. § 1 ods. 4, § 2 písm. e), ani § 10 o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Hoci súd prvej inštancie v odôvodnení uvádza, že zmluvou o povolenom prečerpaní zo dňa 12.6.2006 uzatvorili zmluvné strany právny vzťah, nie je zrejmé z akého dôkazu tento záver vyvodil, najmä, keď na č.l. 4 - rub spisu sa nachádza iba návrh žalovaného na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby „povolené prečerpanie na osobnom účte“, ktorý je podpísaný výlučne žalovaným a podpis žalobcu, prípadne prijatie návrhu zo strany žalobcu v spise chýba. Súd prvej inštancie citované ustanovenia ZoSÚ nepoužil, na daný prípad neaplikoval, a ani zo samotného odôvodnenia nie je možné zistiť, ako súd právne ustálil predmetný právny vzťah, z ktorého nárok uplatnený žalobou čiastočne priznal. Nie je teda zrejmé, či súd prvej inštancie vychádzal z toho, že v danom prípade sa jednalo o spotrebiteľský úver vo forme povoleného prečerpania alebo spotrebiteľský úver vo forme prekročenia, príp. iný. V tejto súvislosti sa súd prvej inštancie nezaoberal ani otázkou ako boli povolené prečerpanie alebo prekročenie upravené vo VOP tvoriacich súčasť predmetnej zmluvy o bežnom účte. Obdobne súd prvej inštancie neriešil ani otázku, čo treba rozumieť pod slovným spojením žalobcu, že zatvoril účet žalovaného, ako sa to uvádza v podanej žalobe. V odôvodnení preskúvaného rozsudku súd tvrdí, že došlo k zrušeniu účtu (ods. 17.), pričom z neho nie je zrejmé, ako k tomuto záveru dospel, keď v odôvodnení neuvádza z čoho tento záver vyvodil, z akého listinného dôkazu pritom vychádzal. Obdobne v tejto súvislosti sa ani nezaoberal otázkou ako bolo riešené zrušenie účtu medzi zmluvnými stranami vo VOP tvoriacich súčasť zmluvy o bežnom účte (bod 3.11 VOP). V spise sa pritom žiaden listinný dôkaz o zrušení bežného účtu žalobcom nenachádza.

16. Súd prvej inštancie čiastočné zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že žalobca využil právo predčasného zosplatnenia úveru a odstúpenia od zmluvy, v dôsledku čoho už nemá nárok na úroky z úveru, ale iba na úrok z omeškania. Z odôvodnenia preskúvaného rozhodnutia ale nie je možné zistiť, z akých dôvodov, kedy a akým úkonom malo dôjsť k predčasnému zosplatneniu úveru, najmä ak úver vo forme prekročenia mal byť podľa VOP zaplatený bez zbytočného odkladu, teda nie v splátkach, v dôsledku čoho predčasné zosplatnenie úveru ani neprichádzalo do úvahy (3.12 VOP), pričom po celú dobu nepovoleného prečerpania mal byť žalovaný povinný platiť úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu. V spise sa nenachádza ani žiadna listina zachytávajúca úkon žalobcu, ktorý by bolo možné označiť ako „odstúpenie od zmluvy“ a preto nie je zrejmé na základe čoho súd prvej inštancie k záveru o odstúpení od zmluvy zo strany žalobcu dospel.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené nedostatky v právnom posúdení veci a zároveň aj v odôvodnení záverov súdu prvej inštancie tak po stránke skutkovej ako aj právnej, je nutné skonštatovať, že predmetné odôvodnenie je neúplné, nesie znaky zmätočnosti až arbitrárnosti, v dôsledku čoho sa stáva aj nepreskúmateľným.

18. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

19. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

20. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

21. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu (účastníka súdneho konania) na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

22. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

23. Odôvodnenie rozsudku súdu a primerane i uznesenia (§ 234 ods. 2 CSP) musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Nepostačuje uviesť iba všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých boli tieto skutkové zistenia vyvedené. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

24. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

25. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

26. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie (neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami) k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom s poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, keď rozhodnutie fakticky v relevantných záveroch neodôvodnil (ani právne a ani vecne,) nie je dobre možné tento nedostatok napraviť až v odvolacom konaní pred druhoinštančným odvolacím súdom.

27. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zamietajúceho výroku II. včítane závislého výroku III. o trovách (§ 379 písm. a/ CSP), s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude v prípade potreby vykonať navrhnuté resp. nevyhnutné (§ 295 CSP) a pre vec relevantné dôkazy, skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia, ustáliť právne posúdenie, a následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite, v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).